

Proves d'accés a la universitat

Convocatòria 2016

Anàlisi musical

Sèrie 3

Qualificació			
Exercici 1		1	
		2	
		3	
		4	
		5	
		6	
		7	
		8	
		9	
		10	
Exercici 2	Part A	1	
		2	
		3	
		4	
		5	
	Part B		
Exercici 3		1	
		2	
Suma de notes parcials			
Qualificació final			

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Etiqueta de qualificació

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Aquesta prova consta de tres exercicis i s'iniciarà amb les audicions en què es basen l'exercici 1 i l'exercici 2.

Exercici 1

[4 punts: 0,4 punts per cada qüestió. No hi haurà descomptes de penalització en cap cas.]

Aquest exercici consisteix en l'audició de deu fragments de música. Cada fragment es repetirà dues vegades abans de passar al següent. Després d'un petit interval, tornareu a escoltar els deu fragments tots seguits.

Escolteu amb atenció els deu fragments que sentireu a continuació i trieu la resposta correcta entre les quatre que us proposem per a cada fragment.

1.
 - a) Alternança de compàs ternari simple i compàs binari compost.
 - b) Alternança de compàs ternari simple i compàs binari simple.
 - c) Alternança de compàs binari compost i compàs ternari simple.
 - d) Alternança de compàs binari simple i compàs ternari simple.
2.
 - a) Música del Renaixement.
 - b) Música medieval.
 - c) Música del segle xx.
 - d) Música barroca.
3.
 - a) Orquestra amb *soprano* i clarinet solistes.
 - b) Orquestra amb *soprano* i oboè solistes.
 - c) Orquestra amb *soprano* i flauta solistes.
 - d) Orquestra amb *soprano* i trompa solistes.
4.
 - a) Quartet de corda.
 - b) Concert per a violí.
 - c) Simfonia.
 - d) Sonata per a violí.
5.
 - a) Sentim deu vegades la melodia principal (en la forma original o variada).
 - b) Sentim sis vegades la melodia principal (en la forma original o variada).
 - c) Sentim cinc vegades la melodia principal (en la forma original o variada).
 - d) Sentim vuit vegades la melodia principal (en la forma original o variada).
6.
 - a) *Swing*.
 - b) *Ragtime*.
 - c) *Blues*.
 - d) Gòspel.
7.
 - a) Textura homofònica.
 - b) Textura contrapuntística o imitativa.
 - c) Textura de melodia acompanyada.
 - d) Heterofonia.

8. *a)* Música *new-age*.
b) Música impressionista.
c) Música aleatòria.
d) Música dodecatònica.
9. *a)* Al començament: I-III-VI (quatre vegades).
b) Al començament: I-V-I (dues vegades).
c) Al començament: I-IV-II (tres vegades).
d) Al començament: V-I-IV (quatre vegades).
10. *a)* Oboès amb acompanyament.
b) Saxòfons amb acompanyament.
c) Clarinets amb acompanyament.
d) Gralles amb acompanyament.

Exercici 2

[4 punts en total]

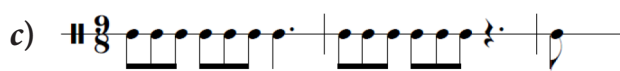
Aquest exercici consisteix en l'audició d'un fragment d'una peça musical que escoltareu dues vegades. Després d'un interval de quatre minuts, el tornareu a escoltar per tercer cop.

A) Anàlisi formal i estructural

[3 punts: 0,6 punts per cada qüestió; es descomptaran 0,1 punts per cada resposta incorrecta. Per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

Escolteu amb atenció la peça que sentireu a continuació, que figura en la llista d'obres que heu de conèixer, i trieu la resposta correcta a cada qüestió.

1. En començar la peça, sentim una llarga melodia a càrrec d'un instrument solista. Quin és?
 - a) La trompeta.
 - b) El saxòfon.
 - c) L'oboè.
 - d) El clarinet.
2. Quan comença el tema principal, quin dels ritmes següents s'imposa en l'acompanyament?

3. Si ens fixem en la melodia del tema principal, observem que
 - a) el començament és tètic i es troba en tonalitat menor.
 - b) el començament és tètic i es troba en tonalitat major.
 - c) el començament és anacrúsic i es troba en una modalitat pròpia de la música oriental.
 - d) el començament és anacrúsic i es troba en tonalitat major.
4. Sabent que *a* és el tema principal, quin és l'ordre de les unitats melòdiques en la primera secció de la peça?
 - a) a-a-b-a-a.
 - b) a-a-b-a.
 - c) a-b-a-b.
 - d) a-b-b-a-a.
5. En la versió d'aquesta peça que heu sentit, el piano entra en la secció central
 - a) introduint un tema nou, seguit de tres variacions a càrrec del mateix instrument solista acompanyat sempre de la banda.
 - b) interpretant dues variacions sobre el tema principal *a* i deixant que al final sigui la banda l'encarregada d'executar el tema *b*.
 - c) interpretant dues variacions sobre el tema *b* i una sobre el tema principal *a* acompanyat de la banda.
 - d) interpretant un total de tres variacions sobre el tema principal *a*, entre la segona i la tercera de les quals deixa que la banda executi una vegada el tema *b*.

B) Anàlisi estilística i contextual

[1 punt]

Redacteu un comentari breu sobre la peça que heu escoltat en què esmenteu el gènere al qual pertany, l'estil general en el qual s'inscriu, l'època en què es va compondre i el context cultural en què s'emmarca.

Exercici 3

[2 punts en total]

Llegiu el text següent i responeu a les qüestions que us plantegem a continuació.

A finals de la segona dècada del segle xx, gairebé totes les ciutats del país [el Regne Unit], tant les més grans com les més petites, tenien un saló de ball. Per descomptat, les barreres socials no havien desaparegut. Quan les classes altes i les classes mitjanes volien ballar, anaven a un hotel o a un restaurant, més que no pas a un *palais*, però ballaven els mateixos passos al ritme de la mateixa música i qualsevol ciutadà que s'ho pogués permetre podia gaudir del ball i de la música que l'acompanyava.

Amb la creació d'edificis enormes per als concerts, les pel·lícules i el ball, podria semblar que la provisió d'espais i de llocs musicals adreçats al públic general havia arribat a la fi. No obstant això, en el segle xx es va produir una bifurcació notable —i paradoxal—, les implicacions espacials de la qual no hem d'ignorar. Encara que la foscor de les sales de cinema fomentava una relació especial entre l'espectador individual i els actors que apareixien a la pantalla, anar al cinema era també una experiència compartida. El 1940, l'arribada de la televisió va limitar aquella experiència al cercle familiar, encara que —com veurem— no va fer que sonés menys música. El pas següent en la minva de l'experiència compartida es va produir amb la invenció del transistor en la dècada de 1950, que va permetre la fabricació dels primers aparells de ràdio portàtils de veritat. Malgrat que les primeres ràdios de transistors eren cares, la producció en sèrie va fer que aviat el preu de la unitat disminuís fins que va estar a l'abast fins i tot de les butxaques més humils. A Europa i als Estats Units és possible comprar avui un aparell de ràdio per menys de la fracció del salari mínim corresponent a una hora.

La invenció de la casset per part de Philips el 1963 i del *walkman* per part de Sony el 1979 va permetre que cadascú creés un món sonor completament personal i aïllat. Entre altres coses, els *walkman* i aparells que el succeïren, com l'iPod, han posat punt final a qualsevol possibilitat de conversar amb desconeguts en els transports públics. Actualment, no és freqüent entrar en un vagó de tren o de metro de qualsevol país occidental en què la major part dels passatgers no duguin auriculars.

Al mateix temps, els espais públics dedicats a la música prenen una direcció oposada: vers el que era gegantí i impersonal. El concert ofert pels Beatles el 15 d'agost de 1965 al Shea Stadium de Nova York davant de 55.600 espectadors va ser, segons molts càlculs, el primer concert veritablement multitudinari. A aquest el van succeir molts d'altres, ja que tant els promotors com els músics van descobrir la possibilitat de guanyar enormes quantitats de diners literalment de la nit al dia. Malgrat que sigui difícil de descriure i impossible de quantificar, la reunió de milers de persones presentava una qualitat especial, i feia que aquest públic fos molt més que la simple suma de les parts.

El concert del Shea Stadium era l'únic d'aquestes característiques en tota una gira, però a mesura que augmentava la despesa que suposaven les millores en els equipaments de so i en les pantalles gegants, s'incrementava també la pressió per tal que les gires incloguessin alguns concerts en estadi. [...] A partir de la idea, enunciada en aquest mateix capítol, que la música és la religió del poble, podem fer un pas més i afirmar que els estadi on se celebren els concerts de rock són les catedrals de l'edat moderna. Això ha estat possible gràcies a la interacció d'una xarxa complexa d'innovacions tecnològiques que van transformar totes les arts, però de manera especial la música.

Traducció feta a partir del text de

Tim BLANNING. *El triunfo de la música: Los compositores, los intérpretes y el público desde 1700 hasta la actualidad*. Barcelona: Acantilado, 2011

1. L'autor del text esmenta una sèrie d'invents que han contribuït a canviar l'experiència de la música. Enumereu-los i expliqueu quina és la característica principal d'aquest canvi.
[1 punt]
2. Avui dia, en la manera d'escoltar música es dona un fet paradoxal. Comenteu com l'exposa l'autor del text.
[1 punt]

Etiqueta del corrector/a

Etiqueta identificadora de l’alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans

